

Vi har mistet Ragna Tang - men legenden vil altid leve

Den 5. juni 1915 blev der i Højslev ved Skive født en lille pige, der fik navnet Ragna Marie. Samme dag blev Danmarks Riges Grundlov nyrevideret, og dermed fik også kvinderne stemmeret i Danmark, og det var godt, for den lille Ragna blev en dame, der virkelig lod sin stemme høre. Det var under Første Verdenskrig, og vi er så langt tilbage i tiden, at der i Danmark kun fandtes 5.000 biler, og i København havde man en hestetrukken sporvogn, der hed "Hønen."

Ragnas far var degn og fik tilbudt en bedre lønnet stilling i Sønderjylland, hvor familien Kiilerich flyttede til. Da Ragna var seks år, mistede hun sin far. Moren med sine børn købte med hjælp fra bedstefaren et husmandssted i Rindum.

Den lille Ragna voksede sig stor og smuk og udviste en energi, der resulterede i, at hun i 1934 blev uddannet gymnastikleder på Ollerup Gymnastikhøjskole. Det var et stort held for vores egn, at moren havde slået sig ned i Rindum, for efter Ollerup vendte Ragna tilbage, og straks startede hun et gymnastikhold for kvinder i Ølstrup. Hertil kom Ragna med Ringkjøbing-Nørre Omme Jernbane, "Numse Grisen" som den kaldtes i folkemunde, banen var åbnet 14. nov. 1911, og Ragna stod af på Lervang Station tæt ved Lervanggaard. Hendes lederstil var en fornyelse i gymnastikken, hun indlagde sange med tekster som fx: "Vandet risler hen over stenene," hvor en gymnastisk bevægelse hen over gulvet symboliserede teksten.

Efterfølgende blev Ragna fra 1936 leder af fire gymnastikhold i Damernes Idrætsklub i Ringkjøbing. Sangene, hun indlagde i gymnastikken, udviklede sig ret hurtigt til, at hun også fik interesse for folkedans, og fik efterhånden flettet enkelte danse ind i gymnastiktimerne.

Den 31. juli 1937 blev Ragna gift med Hans Tang (8/4 1914-18/7 2008). Ragna har i 80-års alderen fortalt, med glans i øjnene som var hun stadig 22, hvordan hun havde ekviperet sig med en ny blå frakke og ditto hat, og i det nyerhvervede tøj promenerede i Ringkjøbings gader med det formål, at Hans skulle få øje på hende, "for han var *no sån en flot mand*." Ragna stillede sig op og kiggede på de udstillede varer i butiksvinduet, men det var slet ikke varerne, hun kiggede på, men derimod på vinduets spejlbillede, hvor hun holdt øje med Hans på det modsatte fortov. Resultatet kender vi, Hans blev erobret, og vi, der kender Ragna, er ikke spor overrasket over, at hun også her fik sin vilje. Vi er også ret overbevist om, at det blev til begges lykke. Om investeringen i den blå frakke havde været nødvendigt, kan godt betvivles, for med den vilje og energi Ragna gennem årene har udstrålet, ville hun med lethed kunne have erobret selv den russiske zar.

I stadig stigende grad blev det folkedansen, der optog Ragna mest, og hvilken ildsjæl havde vi ikke fået til vores egn. Da Ragna i 1960-erne startede dans i Herning, var det ikke uden kritik fra visse religiøse kredse i samfundet, kredse der mente, at hun ledte de unge mennesker ud i det rene fordærv, tænk "*de danser*." Det var i pessimisternes øjne umoralsk, at unge kvinder og mænd kom hinanden så nær. Ragna afviste kategorisk kritikken ved at hævde, at det var bedre for de unge at mødes i åbenhed på dansegulvet end i skjul på høloftet. Det er muligt at pessimisterne og optimisterne tager lige meget fejl, men vi optimister har det i hvert fald sjovere.

Den 8. sept. 1964 blev Ringkjøbingegnens Folkedansere stiftet. Primus motor i den aktive forening var Ragna. Det er en af Danmarks største folkedanserforeninger med over 200 aktive medlemmer. Ragnas indsats i foreningen er ubeskrivelig, uden hendes inspiration, udstråling og energi havde foreningen bestemt ikke været, hvad den er i dag.

Når man som ny kom til folkedans, kunne det være fristende at sidde på bænken og lure de dygtige dansere kunsten af, men nej, straks var Ragna over en, og man blev "medevons" en aktiv del af fællesskabet, uanset om benene ville det eller ej. Og fællesskab var netop et af hendes kendetegn. Ingen, bestemt ingen fik lov at være bænkevarmer.

Det fortælles også, at Ragna med "øremærkede" aktiviteter har manges et bryllup på sin samvittighed. Så også på den facon har hun bidraget til berigelse af vort jordiske ophold.

Om det at "stå udenfor fællesskabet" skriver Ragna i

- Mine Barndoms- og Ungdomserindringer.

"Derfor følte jeg også altid med de, som stod udenfor.

Jeg ved, hvordan det kan føles. Man bliver sær af det indeni."

Det kan ikke siges bedre.

Men ikke kun dansen interesserede Ragna, hendes næstekærlighed rakte videre. På det menneskelige plan var hun uhyre social, hun havde en fantastisk evne til at vise sin deltagende opmærksomhed og forståelse overfor den enkelte, der måtte have et personligt problem.

Det var folkedansen, der blev hendes liv, med aktiviteter der rakte langt ud over foreningen i Ringkjøbing. Her tænkes ikke mindst på de succesfyldte kammeratskabsaftener i Herning Kongrescenter.

Kreativ var Ragna også, der er udgivet en bog med 30 danse, som hun har kreeret i samarbejde med sin veninde Mie Dalgaard fra Stadil, der har komponeret musikken. Mie Dalgaards musik, som vi holder så meget af, er indspillet på cd. Og rundt om i hele landet holdes der flere kurser udelukkende med netop Ragnas danse, der er populære som aldrig før. Her har Ragna, for tid og evighed, sat sit og vor egne fingeraftryk i danske folkedanse.

Og som Ragna selv har sagt, så fejer folkedans

"al søllehie og æ spindelvæv fra æ hjærn."

Tit har vi på øveaftener oplevet Ragnas humor med små slagfærdige bemærkninger, som fx en aften hvor hun ville hive fløjten op af lommen, den hun brugte for at kalde os til orden:

"A æ kyv a'et, men den fløjt a høj i mi lom, det var altså en læbepomade."

Disse små pudsigheder har vi alle nydt, og latteren bruste over hele salen.

Hver eneste aften vi er til folkedans, danser vi stadig indtil flere af Ragnas danse, og vi slutter altid af med den aftensang, Ragna selv har forfattet.

Nu vil vi slutte denne gang
med hånd i hånd og fælles sang.
Med glæde ser vi atter hen
til sammenværd og fest igen.

Med gode ønsker for enhver
forlader vi nu stedet her;
derfor vi siger med vor sang:
farvel og tak for denne gang.

Gennem mange år har Ragna nærmest været at betragte som en offentlig person, et folkeeje som vi alle kendte, og følte vi havde en vis andel i. Og hvad nåede Ragna ikke? Vi bliver helt forpustet ved tanken om hendes virke gennem 66 år som aktiv leder.

Dette kan heller ikke siges uden at nævne Hans, der fik øje på den underskønne i den blå frakke. En enestående offervilje og godmodighed har Hans udøvet. På sin stille og rolige facon har han altid stået klar til at bære Ragnas ransel og fulgt hende i tykt og tyndt.

Uden Hans havde Ragna næppe kunnet klare den aktivitet, hun har udvist. Ofte var alle ugens aftner besat, så meget hjemmeliv har der bestemt ikke været plads til. Man kan godt undres over, at der overhovedet blev tid til at få børn. Men fem børn fik Ragna og Hans, og hvem passede børnene? For de var vel også små engang.

Desværre havde Ragna og Hans den store sorg at miste en datter.

Efter en enestående karriere nåede Ragna søndag 9. feb. 2003 til vejs ende, de sidste uger kunne hun godt være skånet for.

Fredag den 14. feb. blev hun bisat fra Ny Sogn Kirke. En meget stor flok fulgte med på hendes sidste rejse. Først sang vi Ingemanns: *"Nu titte til hinanden de favre blomster små,"* gennem blanke øjne kunne vi *"titte"* Hans og familien, vennerne og de mange, mange der gennem årene har nydt samværet med Ragna, lederkollegaer, musikere og dansere alle følte vi savnet af en mistet ven. Så sang vi Brorsons: *"Op al den ting, som Gud har gjort,"* hvorefter præsten holdt sin tale. Et resume over Ragnas aktive liv der havde en vid horisont, og bestemt ikke var uden humor. Herefter sang vi Grundtvigs: *"Den signede dag med fryd vi ser"* og til slut Ingemanns: *"Dejlig er Jorden! Prægtig er Guds Himmel!"* Til slut fortalte Thor Lykke Jensen træk fra Ragnas liv. Han fremhævede hendes mission, nemlig at folk skulle leve sundt og have det godt med hinanden. Han takkede på familiens vegne de mange, der var mødt op og andre, der på anden vis havde ydet en hjælp ikke mindst i den sidste svære tid. Sluttelig indbød han alle til en mindesammenkomst i forsamlingshuset. Familien bar kisten ud til rustvognen over det tusindtallige blomstertæppe, der på sin stille, smukke måde sagde et sidste farvel.

En meget stor flok mødtes til mindesammenkomsten. Rundt ved bordene udveksledes minder fra de utallige oplevelser, man havde haft med Ragna. Hun var der, og hun var der alligevel ikke. Under kaffen gik fem nuværende og forhenværende spillemænd på scenen, og så spillede de Mie Dalgaards dejlige glade melodier. Til et af numrene sprang Ragnas barnebarn, Line op på scenen og viste sit store sangtalent ved at synge teksten til en af de kendte melodier. Et flot indslag.

Der blev udtalt mindeord af Aage Petersen, Herning, med hvem Ragna havde haft et mangeårigt samarbejde til kammeratskabsaftnerne i Herning Kongrescenter. Formanden for Ringkjøbingegnens Folkedansere Mads Rahbek, Lem fremhævede Ragnas mange fortræffelige evner og den uvurderlige indsats, hun havde gjort for foreningen. Indimellem blev der sunget flere sange.

Det blev en mindesammenkomst, hvor livets lyse sider stod i front. Helt i Ragnas ånd.

Et langt og rigt liv er til ende, men - legenden vil altid leve.

På vegne af Ringkjøbingegnens Folkedansere

Frede Lauritsen

I 2013 godkendte Teknik og miljøudvalget, at pladsen ved det tidligere forsamlingshus i Kloster får navnet Ragna Tangs Plads, når stedet bebygges.

Tidligere udgivelser:

1980 Andorra

1987 Arnold - novelle

1990 Thailand på godt og ondt

1991 Sydamerika Chile - Brasilien

1992 "Jambo" Kenya - du forunderlige land

1993 Barnløshed - adoption

1994 En lille bid af tilskudssamfundet: "Jeg løfter røret"

1994 Mine Tidsbilleder. Kronologiske leksika.

1994 Leksikassen. Ord jeg er ramlet i uden til fulde at forstå.

1994 Søren Aabye Kierkegaard - hvordan var han egentlig?

1995 De Slesvigske Krige

1995 Østeuropa i forandring

1995 Colombia - smuk og mangfoldig

1996 Hærvejens historie - i cykelhøjde

1996 Øretæver i tilværelsen

1996 Æseløre - litteraturanmeldelser.

1997 En dag i 1997

1997 Budapest & Ungarn - i efterårsdragt

1997 Lolland-Falster & Møn - i cykelhøjde

1997 Ego - det bevidste jeg

1997 En lille stump af det mægtige Kina

1998 Storebælt - i cykelhøjde

1999 Skt. Petersborg - paladsernes by bygget på sumpen

1999 Sjælland Stevns - Masnedø - Asnæs - i cykelhøjde

1999 Et eventyr om julenissens morgensvømmetur

2000 Madeira - en blomstrende ø

2000 Rom - Den evige Stad

2001 En lille stump af Himalaya - verdens tag

2001 Samos - en ferieø for alle

2001 Samsø - i cykelhøjde

2002 Limfjorden Ø - i cykelhøjde

2002 Vest Stadil Fjord - i cykelhøjde

2002 Wien - musikkens by

2002 Mozart - hvordan var han egentlig?

2002 Egypten - Nilens gave

2003 Steen Steensen Blicher - hvordan var han egentlig?

2003 Vietnam - Østens smukke, venlige land i forandring

2003 Limfjorden V - i cykelhøjde

2003 Ragna Tang - en legende

2004 Grænselandet - i cykelhøjde

2005 H.C. Andersen - hvordan var han egentlig?

2005 Mexicos - Store Riger

Ajourføres løbende

Ajourføres løbende

(Revideret 2007-2013)

Ajourføres løbende

(Revideret 2010)

2005 Sjælland N – i cykelhøjde
2005 Paris – byernes by
2006 IKA MARKED - gennem 27 år
2006 Skal vi hejse Dannebrog, eller skal vi brænde det?
2006 Hven – i cykelhøjde
2006 Sydfyn og Det Fynske Øhav - i cykelhøjde
2006 Bulgarien – et smukt og alsidigt land
2006 Sydafrika – en regnbuenation
2007 Kaj Munk - hvordan var han egentlig? (Revideret 2012)
2007 Vendsyssel - i cykelhøjde
2007 N.F.S. Grundtvig - hvordan var han egentlig?
2007 Cornwall – den sydvestlige del af England
2008 Læsø ”Kattegats Perle” – i cykelhøjde
2008 Ti Radioforedrag - fra The Big Bang til år 1380
2009 Ti Radioforedrag - fra år 1380 til år 1682
2009 Chile – det lange land i ly af Andesbjergene Peru – inkaernes land
2009 Lissabon – en smuk og alsidig by
2010 Bornholm – i cykelhøjde
2010 Canada - på tværs. Fra Newfoundland til Vancouver
2010 Julemærkets historie
2011 Hvidsten - gruppen
2011 Mariager Fjord og omegn - i cykelhøjde
2011 Tyrkiet - med fødderne i to kontinenter
2011 En lille julemus på spil
2012 Fregatten Jylland
2012 Kreta - Grækenlands største ø
2012 Ringkjøbing Fjord og omegn - i cykelhøjde
2013 Ringkjøbing By - i gåhøjde
2013 Ecuador og Galapagos - riget på ækvator

Frede Lauritsen - Herningvej 7B ^{1.1.} 6950 Ringkjøbing

Tf: 97 32 15 32 - 23 31 12 43

Mail: fredelau@webspeed.dk

Hjemmeside: www.h-f-lauritsen.dk